

Paasmaandag 6 april

'... verwachtende de zalige hoop...' (Tit. 2:13)(NBG).

De zalige hoop.

De zalige hoop van de opstanding is niet als een loterij waarin slechts één uit miljoenen de jackpot zal winnen. En het zijn geen sentimentele wensgedachten die je rouwenden meegeeft aan het graf. Het is een hoop gebouwd op zekerheid. Jezus zei: '... want ik leef en ook jullie zullen leven' (Joh. 14:19). Paulus zegt het zo: 'Maar ieder op de voor hem bepaalde tijd: Christus als eerste en daarna, wanneer hij komt, zij die hem toebehoren' (1 Kor. 15:23). Paulus schreef aan Korinthische christenen die geschoold waren in de Griekse filosofie van een schimmig hiernamaals. Iemand probeerde hen te overtuigen dat lichamen niet konden worden opgewekt, noch dat van hen noch dat van Christus. En de apostel kon een dergelijke gedachte niet verdragen. Dus laat hij als een gerenommeerd advocaat in zijn gloedvol slotpleidooi de feiten nog eens de revue passeren: '... [Jezus] werd op de derde dag opgewekt... hij is verschenen aan Kefas en vervolgens aan de twaalf leerlingen... aan meer dan vijfhonderd... aan Jakobus... en daarna aan alle apostelen... op het laatst... ook aan mij' (v. 4-8). Hoeveel getuigen waren er? Een handjevol? Nee, honderden! En ze zagen niet slechts een fantoom of voelden iets speciaals. Grafredes bevatten vaak zinnen als 'Ze zal voor altijd voortleven in onze harten.' Dit is niet wat Jezus' volgelingen zeiden. Zij zagen hem 'in het vlees'. En als je je vertrouwen hebt gesteld op Christus als je Redder, zal je hem op een dag ook in het vlees zien. Bij de dood gaat je geest naar hem toe en bij zijn wederkomst zal je herrezen lichaam opstaan om hem te ontmoeten in de lucht. 'Dan zullen we altijd bij hem zijn' (1 Tess. 4:17). Ontzagwekkend, in één woord!

Dinsdag 7 april

'Doe het met volle inzet...' (Pred. 9:10)(NBV).

'Granny Brand' (1).

Evelyn Brand voelde zich door God geroepen om naar India te gaan. Voor een alleenstaande vrouw in 1909 vereiste een dergelijke roeping een karrevracht aan geloof. Ze trouwde met een jonge man genaamd Jesse en samen begonnen ze te werken onder de mensen op het platteland van India, zorgden voor onderwijs en medische benodigdheden en lieten wegen aanleggen om het isolement van de armen te verminderen. Zeven jaar lang gingen ze door zonder dat ook maar iemand zich tot het christendom bekeerde. Maar toen kreeg een priester in een plaatselijk stamengebied koorts en werd doodziek. Niemand wilde bij hem in de buurt komen, maar Evelyn en Jesse verpleegden hem op zijn sterfbed. Hij zei: 'Deze God, Jezus, moet de ware God zijn, want alleen Jesse en Evelyn willen voor mij zorgen tijdens mijn sterven.' De priester vertrouwde zijn kinderen aan hun zorgen toe na zijn dood en dat werd een geestelijk keerpunt in dat deel van de wereld. Mensen begonnen het leven en de leer van Jezus te onderzoeken en hem in toenemende mate te volgen. Evelyn en Jesse waren dertien jaar bezig toen Jesse stierf. Tegen die tijd was Evelyn vijftig jaar oud en iedereen verwachtte dat ze terug zou gaan naar haar huis in Engeland. Maar dat deed ze niet. Mijlener in de omtrek stond ze bekend en was ze geliefd als 'Granny (Oma) Brand', en ze bleef nog twintig jaar bij de zendingsorganisatie die ze zo trouw had gediend. Haar zoon, Paul, kwam over om haar te zien toen ze zeventig jaar oud was, en dit is wat hij over zijn moeder zei: 'Zó oud worden, wat een voorbeeld. Laat al het andere wegvallen totdat de mensen om je heen alleen nog liefde zien.'

Woensdag 8 april

'We kunnen zonder probleem optrekken...' (Num. 13:30)(NBV).

'Granny Brand' (2).

Hier volgt de rest van Evelyn Brands verhaal. Op haar zeventigste kreeg ze bericht van haar zendingskantoor dat ze haar volgende termijn van vijf jaar niet zouden verlengen. Maar ze had Kalebs 'we kunnen zonder probleem optrekken' houding. Er werd een feestje gehouden ter gelegenheid van haar jaren in India en iedereen bejubelde haar. 'Een goede reis terug naar huis,' zeiden ze allemaal. 'Ik zal jullie een geheimpje vertellen,' kondigde ze aan. 'Ik ga niet terug naar huis. Ik blijf in India.' Evelyn had een kleine hut gebouwd met behulp van een aantal spullen dat ze had meegesmokkeld. Toen kocht ze een pony om mee door de bergen te trekken en zo ging deze zeventigjarige te paard van dorp naar dorp om mensen te vertellen over Jezus. Ze deed dat vijf jaar lang in haar eentje. Op een dag, ze was toen vijfenzeventig jaar oud, viel ze en brak haar heup. Haar zoon, Paul Brand, de vooraanstaande arts, zei tegen haar: 'Mam, je hebt een geweldige race gelopen. God heeft je gebruikt. Nu is het tijd om op te geven. Nu mag je terug naar huis.' Ze antwoordde: 'Ik ga niet terug naar huis.' Ze ging nog achttien jaar door met haar tochten te paard van het ene dorp naar het andere. Valpartijen, hersenschuddingen, ziekten en veroudering konden haar niet stoppen. Tot slot, toen ze drieënnegentig jaar oud was, kon ze geen paard meer rijden. Maar de mannen in deze dorpen hielden zoveel van Granny Brand dat ze haar op een stretcher legden en haar van dorp naar dorp droegen. Ze leefde nog twee jaar en gaf die jaren als een geschenk, gedragen op een stretcher, om de armsten van de armsten te helpen. Ze stierf zonder ooit met pensioen gegaan te zijn. Ze studeerde gewoon af.

Donderdag 9 april

'Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen...' (Matt. 5:16)(NBV).

Er is iemand die altijd op je let.

Een verslaggever zei eens tegen Joe DiMaggio, de beroemde honkbalspeler: 'Het lijkt wel alsof je altijd met dezelfde intensiteit speelt, zelfs wanneer de Yankees een grote voorsprong hebben in de race om het kampioenschap en er niets op het spel staat. Hoe komt dat?' DiMaggio antwoordde: 'Ik herinner mezelf er altijd aan dat er misschien iemand op de tribune zit die me nog nooit eerder heeft zien spelen.' Dat is de soort onzelfzuchtige mentaliteit die je moet aanhouden om anderen te kunnen beïnvloeden, voorgoed en voor God. Het kost energie en doelbewustheid, één-op-één of in een groep, maar het loont. Nicodemus, een joodse leider, voelde zich aangetrokken tot Christus omdat hij naar zijn leer had geluisterd en van een afstand zijn werken had geobserveerd. Hij ging dan misschien in de nacht naar Jezus toe om niet voor gek te worden verklaard, maar feit is dat hij kwam omdat hij niet weg kon blijven! (Joh. 3:1-21). De Bijbel zegt dat je een brief bent, voor iedereen te zien en te lezen (2 Kor. 3:2). Vandaag kijkt iemand toe hoe jij problemen aanpakt; hoe jij omgaat met je familieleden en je collega's; hoe jij handelt wanneer de baas niet in de buurt is; hoe jij reageert op kritiek of verleiding. Stel ze niet teleur. Jezus zei: 'Jullie zijn het licht in de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Men steekt ook geen lamp aan om hem vervolgens onder een korenmaat weg te zetten, nee, men zet hem op een standaard, zodat hij licht geeft voor ieder die in huis is. Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel' (Matt. 5:14-16).

Vrijdag 10 april

'Hij heeft ons gemaakt - en niet wij...' (Ps. 100:3)(HSV).

Gedij je? (1)

Heb je vandaag motivatie nodig? Kijk eens naar de palmboom. 1) Je kunt hem omhakken, maar je kunt hem niet doden! De mineralen en voedingsstoffen die de meeste bomen nodig hebben om te overleven zitten aan het oppervlak, net onder de schors, dus, als je ze omhakt, gaan ze dood. Maar niet bij de palmboom. Het leven van de palmboom komt van binnenuit, dus bloeit hij zelfs 'onder vuur'. 'Wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat' zegt 2 Korintiërs 4:7. Dat is mooi! Ook al wordt de aarden pot zelf misschien stukgegooid, de schat binnenin is veilig, buiten bereik van de vijand! 2) Hij zal buigen, maar niet breken. Tropische winden kunnen de meeste bomen om krijgen, behalve de palmboom. Hoe sterker de wind, hoe verder hij buigt - soms helemaal tot aan de grond. Maar wanneer de storm ophoudt, komt hij weer overeind en is feitelijk sterker op de plaats waar hij boog. Wat een beeld! Wij zijn gemaakt om te buigen, maar niet om te breken, want God geeft ons 'de kracht om alles vol te houden en alles te verdragen (Kol.1:11). 3) Hij reikt dieper dan dat hij hoog is! Terwijl de wortels van de gemiddelde plant maar een paar meter onder de grond reiken, kunnen de wortels van de palmboom honderden meters naar beneden reiken, op zoek naar water. David zei: 'Zoals een hinde 'smacht naar stromend water, zo smacht mijn ziel naar u, o God' (Ps. 42:1). Ga diep, werk aan je eigen relatie met God en je zult nooit ontworteld raken, onvruchtbaar zijn of worden weggeblazen!

Zaterdag 11 april

'... in de voorhoven van onze God groeien zij op' (Ps. 92:13)(NBV).

Gedij je? (2)

Binnenin jou vindt een gevecht plaats tussen jouw florierende zelf - zoals je bedoeld bent - en je kwijnende zelf. Vraag je je af wat dat is? Je kwijnende zelf voelt zich onbehagelijk en ontevreden. Je voelt je aangetrokken tot slechte gewoonten als gedachteloos tv kijken, teveel drinken, seks misbruiken, teveel uitgeven - allemaal bedoeld om pijn tijdelijk te verdoven. Je gedachten drijven automatisch in de richting van angst en woede. Leren voelt niet de moeite waard. Het merendeel van de tijd denk je aan jezelf. Terwijl gedijen [tot bloei komen, je ontplooien] daarentegen plaatsvindt: 1) In je geest. Je voelt dat je ideeën en energie gaat ontvangen vanuit een externe bron. En dat klopt ook. Je wordt bekrachtigd door Gods Geest. We praten over geïnspireerd worden, wat letterlijk betekent 'door God beademd worden'. God blaast in je; je komt tot leven en hebt het gevoel dat je een doel hebt om voor het leven. 2) In je denken. Je gedachten worden gemarkeerd door vreugde en vrede. Je hebt een verlangen om te leren en lief te hebben. Je wordt letterlijk getransformeerd door 'de vernieuwing van je denken' (Rom. 12:2). 3) In je tijd. Je wordt elke dag wakker met een gevoel van opwinding en je beseft dat je nooit te jong bent om te floreren. Mozart componeerde schitterende muziek toen hij vijf was. Paulus zei tegen Timoteüs: 'Sta niemand toe dat hij vanwege je jeugdige leeftijd op je neerkijkt...' (1 Tim. 4:12). Je realiseert je ook dat je nooit te oud bent om te floreren. Grandma Moses was negenenzestig toen zij met schilderen begon en kunstenaar Marc Chagall maakte een aantal van zijn beste werken toen hij al in de negentig was. Het is vernederend om te erkennen dat je niet alles kunt zijn wat je wilt. Maar als je dat eenmaal accepteert en probeert het beste te halen uit waartoe God je geschapen heeft, kom je tot bloei.

Zondag 12 april

'... wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht' (Joh. 12:24)(NBV).

Gedij je? (3)

Er zijn nog twee gebieden waarin het Gods bedoeling is dat je mag bloeien: 1) In je relaties. In relaties heeft je kwijnende zelf het vaak moeilijk. Je bent vaak ongedisciplineerd in wat je zegt, soms schrik je niet terug voor sarcasme, roddels en vleierij. Je isoleert. Je domineert. Je valt aan. Je trekt je terug. Je florerende zelf echter is erop uit om anderen te zegenen. Mensen geven je energie. Je bent in staat om je gedachten en gevoelens zo te delen dat anderen zich gaan openstellen. Je kunt je eigen fouten snel toegeven en anderen vrijelijk vergeven. 2) In je ervaringen. God voedt jou op, want hij wil je gebruiken in zijn plan om zijn wereld te verlossen: dat is waarom je merkt dat hij je ervaringen verandert. Je bloeiende zelf heeft een verlangen om daaraan bij te dragen. Je leeft met een gevoel van roeping. Je innerlijke verlangen om te worden zoals je bedoeld bent is een kleine echo van Gods verlangen om een begin te maken met de nieuwe schepping. De rabbi's noemden dit tikkun olam - de wereld herstellen. Gericht op jezelf is je leven zo klein als een graankorrel. Aan God gegeven, echter, is het alsof die graankorrel wordt geplant in rijke bodem en uitgroeit tot een onderdeel van een veel groter project. Jezus zei: '... als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één graankorrel, maar wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht. Wie zijn leven liefheeft verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, behoudt het voor het eeuwige leven' (v. 24-25).